

PRAKSISOVERSIGT · UDLÆNDINGENÆVNET

Praksisoversigt over EU-opholdsret og fri bevægelighed for unionsborgeres familiemedlemmer

Udlændingenævnets prøvelse af SIRI's afgørelser efter EU-opholdsbekendtgørelsen og opholdsdirektivet 2004/38/EF

Version 2 Opdateret 8. sep. 2026 58 afgørelser · 2011-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Udlændingenævnet er klageinstans for Styrelsen for International Rekruttering og Integrations (SIRI) afgørelser om ophold efter EU-reglerne, jf. [udlændingeloven § 46 a](#). Praksis udspiller sig inden for [EU-opholdsbekendtgørelsen](#), der gennemfører opholdsdirektivet 2004/38/EF, og som efter [udlændingeloven § 2, stk. 3](#) har forrang for udlændingelovens begrænsninger. Nævnets afgørelser er stærkt EU-retligt bundne: nævnet citerer rutinemæssigt EU-Domstolens domme (Singh, Petrea, Saint Prix, Chavez-Vilchez, Altiner) og efterprøver SIRI's bevisvurdering fuldt ud – men det er de faktiske og dokumentationsmæssige forhold, der afgør sagerne. Oversigten kortlægger, hvad Udlændingenævnet lægger vægt på, hvilke beviskrav der stilles, og hvordan byret, landsret og Højesteret har bekræftet nævnets linje, navnlig om bevarelse af opholdsret ved skilsmisse.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Udlændingenævnet behandler registreringsbevis og opholdskort som rent KONSTATERENDE (deklaratoriske) dokumenter – et udstedt kort skaber ingen opholdsret, hvis de materielle betingelser aldrig var opfyldt, jf. EU-Domstolens dom i sag C-184/16 (Petrea).
- 02** Udlændingenævnet kræver, at hovedpersonens opholdsgrundlag består HELE tiden: familiemedlemmets afledte ret ophører automatisk efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 29, stk. 1, når unionsborgeren udrejser eller mister sin arbejdstagerstatus – også med tilbagevirkende kraft i forhold til myndighedernes senere konstatering.
- 03** Bevarelse af opholdsret ved skilsmisse forudsætter, at unionsborgeren stadig opholdt sig i Danmark, da skilsmisseproceduren PÅBEGYNDTES; Højesteret fastslog i U.2024.4581H, at proceduren begynder ved indgivelsen af skilsmisseansøgningen – ikke ved separationsanmodningen.
- 04** Udlændingenævnet afviser, at kulturelle eller udenlandske retlige krav om forudgående separation kan rykke skæringstidspunktet – en linje Østre Landsret tiltrådte i BS-46560/2023-OLR og samtidig afviste at forelægge præjudicielt for EU-Domstolen.

- 05** Udlændingenævnet accepterer kun beskæftigelse, der er »reel og faktisk«: ca. 8 timer om ugen er et rent marginalt supplement, og et timelønsniveau markant under overenskomsten uden ret til betalt ferie taler imod arbejdstagerstatus.
- 06** Udlændingenævnet kræver ved arbejdsophør efter fødsel eller sygdom, at unionsborgeren tilmelder sig jobcentret inden for rimelig tid – ni måneders passivitet efter ophør af barselsdagpenge medfører ophør af arbejdstagerstatus.
- 07** Bevisbyrden for forsørgelse, husstandsfællesskab og absolut plejebenhov efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 4-6, påhviler ansøgeren; Udlændingenævnet afviser konsekvent uspecificerede kontantoverførsler »via bekendte« og kræver personhenførbare, regelmæssige dokumentation.
- 08** Udlændingenævnet afviser dokumenter, der ikke er oversat til dansk eller engelsk efter anmodning – manglende oversættelse af ansættelseskontrakter fører til, at forholdet anses for udokumenteret.
- 09** Ved fast samlever kræver Udlændingenævnet en »behørigt dokumenteret varig tilknytning«; fælles bopælsregistrering alene er ikke nok, mens fælles børn med fælles forældremyndighed eller fælles økonomi og flere års samliv i en anden medlemsstat kan være tilstrækkeligt.
- 10** Udlændingenævnet omgør og hjemviser SIRI's afgørelser, når sagen er utilstrækkeligt oplyst eller skønnet er udøvet i strid med de EU-retlige kriterier – nævnet foretager altså ikke blot legalitetskontrol, men fuld prøvelse af faktum og skøn.
- 11** Ved tilbagevenden af danske statsborgere efter fri bevægelighed kræver Udlændingenævnet et REELT og FAKTISK ophold i den anden medlemsstat, hvorunder familielivet er opbygget eller konsolideret, jf. EU-opholdsbekendtgørelsens § 1, stk. 3.
- 12** Afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 (Zambrano) forudsætter et kvalificeret afhængighedsforhold, så unionsborgerbarnet reelt tvinges ud af Unionen – Udlændingenævnet afviser den, hvis forælderen har opholdstilladelse i et andet EU-land, hvor familielivet kan udøves.
- 13** Klage til Udlændingenævnet skal indgives inden 8 uger, men opsættende virkning efter EU-opholdsbekendtgørelsens § 32, stk. 2, kræver klage inden 7 DAGE efter meddelelsen af afgørelsen.

Retsgrundlaget: udlændingelovens § 2, EU-opholdsbekendtgørelsen og opholdsdirektivet

§ 1

EU-opholdsretten hviler i dansk ret på et tolagt grundlag. [Udlændingeloven § 2, stk. 1](#) giver unionsborgere ret til indrejse og ophold i indtil 3 måneder, [stk. 2](#) udstrækker samme ret til deres tredjefamilie-medlemmer, og [stk. 3](#) fastslår forrangsprincippet:

De begrænsninger, der følger af denne lov, finder kun anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler.

Den materielle regulering ligger i [EU-opholdsbekendtgørelsen](#) (bekendtgørelse nr. 1457 af 6. oktober 2020), udstedt med hjemmel i [§ 2, stk. 4](#). Bekendtgørelsens officielle noter angiver udtrykkeligt, at den gennemfører [opholdsdirektivet 2004/38/EF](#). Bekendtgørelsen finder efter [§ 1, stk. 1-2](#) anvendelse på unionsborgere, EØS- og schweiziske statsborgere og deres familiemedlemmer, og efter [§ 1, stk. 3](#) tillige på familiemedlemmer til danske statsborgere, »herunder i tilfælde hvor en dansk statsborger vender tilbage til Danmark efter at have udøvet retten til fri bevægelighed i en anden medlemsstat, hvorunder parterne har opbygget eller konsolideret et fælles familieliv«.

De centrale bestemmelser i nævnspraksis er:

Bestemmelse	Indhold
§ 3, stk. 1	Personkredsen: ægtefælle, efterkommere, opstigende linje, »andre familiemedlemmer«
§ 3, stk. 2	Registreret partner og fast samlever med behørigt dokumenteret varig tilknytning
§ 5	Arbejdstager/selvstændig, bevarelse af status, arbejdssøgende
§ 10	Afledt opholdsret for familiemedlemmer til arbejdstagere
§ 16	Bevarelse ved hovedpersonens død eller udrejse
§ 17	Bevarelse ved skilsmisse eller omstødelse
§ 18	Tidsubegrænset ophold efter 5 års uafbrudt lovligt ophold
§§ 22-28	Registreringsbevis, opholdskort og tidsubegrænset opholdskort
§§ 29-31	Ophør af opholdsret og bibeholdelse af opholdsgrundlag
§ 35	Misbrug, svig og proformaægteskab

Aktualitetsforbehold. Bekendtgørelsen er ændret ved bekendtgørelse nr. 965 af 30. juni 2025 med virkning fra 1. juli 2025, uden at ændringerne endnu er konsolideret ind i den offentliggjorte tekst. Ændringerne omfatter bl.a., at [§ 37](#) – proportionalitetsbestemmelsen om varighed af ophold, alder, helbred, integration mv. – er OPHÆVET, at henvisningen til [§ 37](#) udgår af [§ 31, stk. 2](#), at [§ 18, stk. 3, nr. 1](#) om udstationeredes tidsubegrænsede ophold er ophævet, og at der i [§ 29](#) er indsat nye stk. 3 og 4 om bevarelse af opholdsret under statsudsendelse. Talrige af nævnets afgørelser refererede nedenfor foretager en [§ 37](#)-vurdering; den vurdering hviler efter 1. juli 2025 alene på [udlændingeloven § 26, stk. 1](#), jf. [§ 31, stk. 2](#).

Endelig gælder, at afgørelser truffet før oktober 2020 henviser til den tidligere EU-opholdsbekendtgørelse med en ANDEN paragrafnummerering – fx var arbejdstagerbestemmelsen dengang [§ 3](#) og proportionalitetsbestemmelsen [§ 36](#). Det ses direkte i den ældre praksis, fx [Udlændingenævnets afgørelse af 14. februar 2020 om lavt ugentligt timetal](#), der er truffet efter dagældende [§ 3, stk. 1](#).

LOV

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 1, stk. 1-3](#)
[EU-opholdsbekendtgørelsen § 31, stk. 2](#)
[EU-opholdsbekendtgørelsen § 37](#)
[Udlændingeloven § 2, stk. 1-4](#)
[Udlændingeloven § 26, stk. 1](#)

PRAKSIS

Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdsret som arbejdstager på grund af lavt ugentligt timetal

14.02.2020

Sagsgang ved Udlændingenævnet: klagefrist, den skarpe 7-dages-frist og prøvelsens intensitet

§ 2

Klageadgang og frist. SIRI's afgørelser efter EU-opholdsbekendtgørelsen påklages til Udlændingenævnet efter [udlændingeloven § 46 a, stk. 1](#). Nævnet behandler efter [§ 46 a, stk. 2, nr. 2](#) tillige klager over SIRI's konstatering af, at en opholdsret efter § 6 er ophørt. Klagefristen er 8 uger fra meddelelsen af afgørelsen, jf. [§ 46 a, stk. 3](#), men nævnsformanden kan i særlige tilfælde beslutte, at en for sent indgivet klage alligevel behandles.

Den kritiske 7-dages-frist. Klagefristen på 8 uger må ikke forveksles med fristen for opsættende virkning. Efter [EU-opholdsbekendtgørelsen § 32, stk. 2](#) tillægges klagen kun opsættende virkning efter [udlændingeloven § 33 b](#), hvis den er indgivet **inden 7 dage** efter, at afgørelsen er meddelt – og opsættende virkning kan alligevel nægtes, hvis ganske særlige grunde taler derfor. Klageren har således reelt én uge til at sikre sig ret til at blive i landet under klagesagen.

Sagsbehandlingsfrister i første instans. [§ 33](#) fastsætter, at afgørelse om registreringsbevis efter §§ 23-24 og opholdskort til udstationerede efter § 25 træffes STRAKS efter ansøgningens indgivelse, mens opholdskort til tredjelandsfamiliemedlemmer efter § 26 og tidsubegrænset opholdskort efter § 28 skal afgøres senest 6 måneder efter ansøgningen. Afslag skal begrundes efter forvaltningslovens regler, jf. [§ 33, stk. 5](#), og det samme gælder afgørelser om ophør, jf. [§ 31, stk. 1](#).

Prøvelsens intensitet. Udlændingenævnet foretager en FULD prøvelse – af faktum, af den EU-retlige retsanvendelse og af skønnet. Nævnet nøjes ikke med legalitetskontrol, men træffer selv afgørelse om resultatet eller hjemviser. Tre mønstre gentager sig:

- **Stadfæstelse** er hovedreglen, når nævnet tiltræder SIRI's bevisvurdering af, at betingelserne ikke er opfyldt.
- **Omgørelse** sker, når nævnet finder, at SIRI har anvendt et forkert retligt kriterium. I [Udlændingenævnets afgørelse af 21. juli 2021](#) omgjorde nævnet SIRI's afslag på ophold som selvforsørgende, fordi SIRI havde krævet, at den tyske unionsborger skulle kunne forsørge både sig selv, sin danske ægtefælle og deres fælles barn. Nævnet fastslog, at en dansk ægtefælle ikke er et familiemedlem omfattet af et EU-retligt forsørgelseskrav, og at den familieretlige forsørgerpligt er uden betydning for den EU-retlige vurdering.
- **Hjemvisning** sker ved mangelfuld sagsoplysning. I [Udlændingenævnets afgørelse af 14. februar 2020 om arbejde i et religiøst fællesskab](#) hjemviste nævnet, fordi SIRI ikke havde undersøgt de konkrete arbejdsopgaver i lyset af EU-Domstolens dom i sag **C-196/87 (Steymann)** – altså om aktiviteten bidrog til fællesskabet som økonomisk virksomhed. Tilsvarende hjemviste nævnet i [afgørelsen af 22. februar 2025 om dispensation fra bortfald](#), fordi SIRI's skønudøvelse var mangelfuld og i strid med styrelsens egne offentliggjorte retningslinjer, og fordi der ikke var fastsat en indrejsefrist, hvilket kunne medføre retstab.

Kompetenceafgrænsning. Nævnet prøver kun det EU-retlige grundlag i EU-sagerne. I [Udlændingenævnets afgørelse af 17. maj 2023](#) afviste nævnet at behandle klagerens anbringender om selvstændig erhvervsvirksomhed og Associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet, da disse forhold hører under udlændingeloven og dermed en anden sagstype. Nævnet bemærkede tillige i [afgørelsen af 1. marts 2023 om udstationering](#), at Udlændingestyrelsen har kompetence til selvstændigt at vurdere en eventuel EU-opholdsret i en udvisningssag, uden at afvente SIRI's afgørelse.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 31, stk. 1	EU-opholdsbekendtgørelsen § 32, stk. 2
	EU-opholdsbekendtgørelsen § 33, stk. 1-5	Udlændingeloven § 33b Udlændingeloven § 46a, stk. 1-3
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Tyrkisk statsborgers afslag på selvstændig opholdsret grundet manglende oprindeligt opholdsgrundlag for unionsborger	17.05.2023
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til ukrainsk statsborger grundet manglende bevis for reel udstationering og mistanke om misbrug	01.03.2023

Udlændingenævnet · Tysk statsborgers ret til ophold som selvforsørgende: Omgørelse af afslag grundet forsørgelsespligt over for dansk ægtefælle 21.07.2021

Udlændingenævnet · Hjemvisning af sag om EU-opholdsret for arbejde udført i et religiøst fællesskab 14.02.2020

§ 3 Hovedpersonens opholdsgrundlag: hvad Udlændingenævnet kræver af arbejdstagerbegrebet

Fordi familiemedlemmets ret er AFLEDT, begynder nævnets prøvelse næsten altid ved hovedpersonen.

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 5, stk. 1](#) giver arbejdstagere og selvstændige ret til ophold ud over 3 måneder, og [§ 5, stk. 2](#) opregner udtømmende, hvornår statussen bevares efter ophør af erhvervsaktivitet – bl.a. ved midlertidig uarbejdsdygtighed, ved uforkyndt ledighed efter mere end 1 års beskæftigelse, og ved uforkyndt ledighed inden for de første 12 måneder, i alle tilfælde betinget af tilmelding til jobcentret.

Reel og faktisk beskæftigelse – ikke marginalt supplement. Udlændingenævnet lægger afgørende vægt på beskæftigelsens omfang, stabilitet og aflønning:

Afgørelse	Omfang/vilkår	Udfald
14. februar 2020, lettisk statsborger	ca. 8,11 timer/uge i gennemsnit; stigning i én enkelt måned	Afslag – rent marginalt supplement
22. februar 2025, hotelansat	55-89 kr./time mod overenskomstens 141,24 kr.; ingen ret til betalt ferie; 27-30 timer/md.	Afslag – beskæftigelsen ikke reel og faktisk

I hotel-sagen henviste nævnet til det vejledende krav om 10-12 timer ugentligt og lagde selvstændig vægt på, at ansættelsen ikke var overenskomstdækket og manglede ret til betalt ferie. Nævnet gør det i begge sager klart, at senere udstedelse af registreringsbevis IKKE dokumenterer, at betingelserne var opfyldt på det relevante afgørelsestidspunkt.

Bevarelse af status ved barsel og sygdom. Nævnet anvender EU-Domstolens Saint Prix-doktrin, men stiller et konkret rettidighedskrav. I [Udlændingenævnets afgørelse af 15. januar 2020](#) ophørte en bulgarsk kvindes arbejdstagerstatus, fordi hun først tilmeldte sig jobcentret ni måneder efter, at barselsdagpengene ophørte:

En unionsborger bevarer kun sin status som arbejdstager efter fødsel, forudsat at hun genoptager sit arbejde eller finder et andet arbejde inden for rimelig tid efter barnets fødsel.

Nævnet afviste udtrykkeligt både argumentet om manglende institutionsplads og argumentet om ny graviditet – sidstnævnte fordi terminen lå så langt ude i fremtiden, at hun ikke kunne anses for fysisk forhindret i at stå til rådighed. Samme mønster ses i [afgørelsen af 26. februar 2025](#), hvor en rumænsk statsborger med ca. 5 måneders beskæftigelse og derefter halvandet års indkomstpase uden rettidig jobcentertilmelding mistede sin opholdsret pr. 30. september 2022; nævnet lagde vægt på, at hun IKKE havde dokumenteret, at arbejdsophøret skyldtes graviditetsbetingede fysiske begrænsninger.

Statsborgerskabet skal dokumenteres. I [Udlændingenævnets afgørelse af 13. februar 2020](#) var et lettisk fremmedpas uden nationalitetsangivelse ikke tilstrækkeligt bevis for unionsborgerskab. Nævnet fastslog, at bevisbyrden for statsborgerskab påhviler ansøgeren, og at en oplyst fejl ved pasudstedelsen ikke kunne løfte den på afgørelsestidspunktet.

Offentlig orden. § 35, stk. 1 tillader afslag af hensyn til den offentlige orden, men nævnet anvender EU-Domstolens aktualitetskrav restriktivt. I [Udlændingenævnets afgørelse af 22. oktober 2021](#) omgjorde nævnet et afslag begrundet i en norsk dom for brandstiftelse fra 2011, fordi der var gået ca. 13 år siden gerningen, og ansøgeren havde dokumenteret stabil beskæftigelse i Sverige. Nævnet citerede sag **C-348/09 (P.I.)** om kravet om en trussel »af en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig karakter, der berører grundlæggende samfundsinteresser« – en tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde afslag.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 5, stk. 1-4	EU-opholdsbekendtgørelsen § 35, stk. 1
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Ophør af opholdsret som EU-arbejdstager grundet afbrydelse i beskæftigelse og manglende dokumentation for bevarelse af status	26.02.2025
	Udlændingenævnet · Vurdering af arbejdstagerstatus i relation til krav om reel og faktisk beskæftigelse ved usædvanlig lav aflønning	22.02.2025
	Udlændingenævnet · Omgørelse af afslag på EU-opholdskort: Gammel straffedom for brandstiftelse udgjorde ikke længere en aktuel trussel mod den offentlige orden	22.10.2021
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdsret som arbejdstager på grund af lavt ugentligt timetal	14.02.2020
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdsret som arbejdstager grundet manglende dokumentation for statsborgerskab	13.02.2020
	Udlændingenævnet · Ophør af EU-opholdsret for unionsborger efter barselsforløb og manglende rettidig jobsøgning	15.01.2020

Personkredsen: ægtefælle, fast samlever og »andre familiemedlemmer« – nævnets dokumentationskrav

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 3, stk. 1](#) afgrænser familiemedlemsbegrebet i seks numre, og [§ 3, stk. 2](#) sidestiller registreret partner og fast samlever med ægtefælle. Det er her, hovedparten af Udlændingenævnets bevisvurderinger ligger.

Fast samlever – »behørigt dokumenteret varig tilknytning«. Nævnet foretager en samlet, konkret og individuel bedømmelse, og resultatet afhænger af dokumentationens fylde:

Afgørelse	Dokumentation	Udfald
1. april 2025, colombiansk statsborger	Svenske lejekontrakter, bopælsregistreringer, fælles bankkonto, rejsedokumentation, knap 2 års samliv	Omgørelse – varig tilknytning godtgjort
EU/2024/126, 10. april 2025	To fælles børn og fælles forældremyndighed, men bopæl i hvert sit land de seneste 3 år	Omgørelse – børnene etablerede tilknytningen
EU/2024/115, 8. april 2025	Bopælsregistrering på samme adresse i Spanien og Danmark, men ingen fælles konto eller lån	Stadfæstelse – utilstrækkeligt

Mønsteret er klart: **Udlændingenævnet accepterer ikke fælles adresseregistrering alene.** Der kræves enten fælles økonomiske dispositioner (fælles konto, lån) eller en objektiv familiemæssig binding som fælles børn.

»Andre familiemedlemmer« efter § 3, stk. 1, nr. 4-6. Her er beviskravet skarpest, og nævnet afviser konsekvent. Tre elementer skal godtgøres selvstændigt:

•

Forsørgelse (nr. 4-5) skal være dokumenteret i det land, ansøgeren ankommer fra, og skal være regelmæssig og dække grundlæggende fornødenheder. I [Udlændingenævnets afgørelse af 20. oktober 2022](#) afviste nævnet en over 80-årig pakistansk mors påstand om, at sønnen havde forsørget hende siden 2001, fordi pengene efter det oplyste var sendt »via bekendte« uden kvitteringer for beløb og modtagelse. Samme resultat i [EU/2024/121 af 10. april 2025](#) og i [afgørelsen af 21. januar 2024 \(EU/2023/68\)](#). I [afgørelsen af 7. juni 2024 om en unionsborgers bror](#) var overførsler fra broderens ægtefælle heller ikke tilstrækkelige.

- **Husstandsfællesskab (nr. 5)** skal bestå umiddelbart før indrejsen. I 2022-sagen boede mor og søn i henholdsvis Pakistan og Danmark, og tidligere fælles bopæl i Italien før 2014 var ikke nok. I [afgørelsen af 20. februar 2025 om en niece fra Mozambique](#) var én måneds fælles bopæl i Portugal utilstrækkeligt til at etablere en tæt og stabil familiemæssig tilknytning – og nævnet fastslog samtidig, at overdraget værgemål/forældremyndighed IKKE er slægtskab i bestemmelsens forstand.
- **Absolut plejebenhov (nr. 6)** kræver, at alvorlige helbredsmæssige grunde gør det *absolut nødvendigt*, at hovedpersonen personligt plejer den pågældende. Nævnet afviste dette i 2022-sagen, fordi lidelserne var kroniske og plejebenhovet historisk var varetaget af andre i Pakistan og Italien.

EU-Domstolens praksis understøtter denne linje. I sag [C-22/21](#) fastslog Domstolen, at »hører til husstanden« kræver et afhængighedsforhold baseret på en tæt og stabil personlig tilknytning – ikke blot et bofællesskab af bekvemmelighed. Omvendt viser sag [C-673/16 \(Coman\)](#), at ægtefællebegrebet i afledt opholdsret er EU-retligt og skal anerkendes på tværs af medlemsstaterne.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 3, stk. 1, 2	EU-opholdsbekendtgørelsen § 10, stk. 1	
PRAKSIS	EU-Domstolen · Definition af 'husstand' for unionsborgeres øvrige familiemedlemmer i forbindelse med retten til ophold		15.09.2022
	EU-Domstolen · Anerkendelse af ægteskab mellem personer af samme køn i forbindelse med retten til ophold for familiemedlemmer til unionsborgere		05.06.2018
	Udlændingenævnet · Anerkendelse af familiemæssig tilknytning gennem fælles børn ved ansøgning om EU-opholdsret		10.04.2025
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af afslag på EU-opholdsret til indisk mor grundet utilstrækkelig dokumentation for forsørgelse og plejebenhov		10.04.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på opholdsret som fast samlever til unionsborger grundet manglende dokumentation for varig tilknytning		08.04.2025
	Udlændingenævnet · Anerkendelse af varigt samlivsforhold efter to års bopæl i udlandet og efterfølgende flytning til Danmark		01.04.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til niece trods overdraget forældremyndighed og kortvarig fælles bopæl i udlandet		20.02.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til unionsborgers bror grundet manglende bevis for forsørgelse og husstandsfællesskab		07.06.2024
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af afslag på EU-opholdsret til forælder grundet manglende dokumentation for forsørgelse og husstandsfællesskab		21.01.2024
	Udlændingenævnet · Afslag på opholdskort som medfølgende familiemedlem til unionsborger trods påstand om forsørgelsesbehov og svigtende helbred		20.10.2022

Den afledte opholdsret er accessorisk – opholdskortet er kun konstaterende

§ 5

Det bærende princip i hele nævnets EU-praksis er, at familiemedlemmets ret er AFLEDT og dermed accessorisk. Efter [EU-opholdsbekendtgørelsen § 10, stk. 1](#) har familiemedlemmer opholdsret »i samme tidsrum som hovedpersonen«, og efter [§ 29, stk. 1](#) ophører den tidsbegrænsede opholdsret, når betingelserne ikke længere er opfyldt – automatisk og uden forudgående afgørelse.

Opholdskortets retsvirkning. Udlændingenævnet fastholder konsekvent, at registreringsbevis og opholdskort er DEKLARATORISKE. I [Udlændingenævnets afgørelse af 5. maj 2023](#) fik en bangladeshisk statsborger udstedt EU-opholdskort i januar 2016, men det viste sig senere, at ægtefællen aldrig reelt havde opfyldt arbejdstagerbetingelserne. Nævnet opsummerede retsstillingen i tabelform:

Tema	Nævnets vurdering
Primært opholdsgrundlag	Unionsborgeren opfyldte aldrig betingelserne som arbejdstager
Afledt opholdsret	Aldrig opstået, da hovedpersonen ikke havde ret
Betydning af opholdskort	Kun konstaterende, ikke rettighedsskabende
Bevarelse ved skilsmisse	Ikke muligt, da opholdet aldrig var lovligt under EU-retten

Samme resultat i [afgørelsen af 17. maj 2023](#), hvor unionsborgeren ophørte med at have lønindkomst i december 2015 – altså FØR ansøgerens indrejse i januar 2016. Nævnet henviste udtrykkeligt til EU-Domstolens dom i sag **C-184/16 (Petrea)** om, at et opholdsbevis er af konstaterende karakter.

Ophør ved hovedpersonens udrejse. Efter [§ 16, stk. 1](#) bevarer kun UNIONSBORGERE deres opholdsret ved hovedpersonens død eller udrejse; en tredjelandsstatsborger bevarer efter [§ 16, stk. 2](#) kun opholdsretten ved hovedpersonens DØD (efter mindst 1 års ophold), ikke ved udrejse. Denne asymmetri er afgørende i praksis. I [Udlændingenævnets afgørelse af 15. maj 2023](#) udrejste unionsborgeren i oktober 2017, hvorved den tyrkiske ægtefælles opholdsret ophørte samtidig – selv om han fortsat opholdt sig i Danmark, arbejdede og bestod Prøve i Dansk 2. Nævnet fastslog, at hans tilknytning primært var opbygget i en periode uden lovligt opholdsgrundlag. Tilsvarende i [afgørelsen af 21. december 2023](#), hvor en nigeriansk statsborgers opholdsret ophørte i juli 2021 ved unionsborgerens udrejse.

»**Ledsage eller slutte sig til.**« Betingelsen om, at familiemedlemmet ledsager eller slutter sig til hovedpersonen, er ikke opfyldt én gang for alle. I [Udlændingenævnets afgørelse af 5. september 2024](#) ophørte en mindreårig rumænsk statsborgers opholdsret efter [§ 29, stk. 1](#), da samværet med faren bortfaldt, og barnet ikke kunne aflede opholdsret fra moren, som selv manglede opholdsgrundlag.

Konsekvensen for tidsubegrænset ophold. [§ 18, stk. 3, nr. 2](#) kræver fem års UAFBRUDT lovligt ophold som familiemedlem. Fordi ophøret indtræder automatisk på ophørstidspunktet, bortfalder femårsoptjeningen med tilbagevirkende kraft, uanset at myndighederne først konstaterer forholdet år senere. Det er præcis dette samspil, der har genereret den domstolspraksis, der behandles nedenfor.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 10, stk. 1	EU-opholdsbekendtgørelsen § 16, stk. 1, 2
	EU-opholdsbekendtgørelsen § 18, stk. 3	EU-opholdsbekendtgørelsen § 29, stk. 1
PRAKSIS	Udlændingenævnet · Mindreårig EU-statsborgers opholdsret ophørte efter bortfald af samvær med faren og morens manglende opholdsgrundlag	
	Udlændingenævnet · Afslag på tidsubegrænset opholdsret og ophør af opholdsgrundlag for familiemedlem efter unionsborgers udrejse	
	Udlændingenævnet · Tyrkisk statsborgers afslag på selvstændig opholdsret grundet manglende oprindeligt opholdsgrundlag for unionsborger	
		05.09.2024
		21.12.2023
		17.05.2023

Udlændingenævnet · Afslag på tidsubegrænset opholdsret som følge af unionsborgers udrejse og ophør af afledt opholdsgrundlag	15.05.2023
Udlændingenævnet · Manglende opholdsret for familiemedlem da unionsborgerens betingelser aldrig var opfyldt	05.05.2023

§ 6 Bevarelse af opholdsret ved skilsmisse: skæringstidspunktet efter § 17, stk. 2, nr. 1

Dette er det mest gennemprocederede spørgsmål på området, og det er ført hele vejen fra Udlændingenævnet til Højesteret.

Reglen. Efter [EU-opholdsbekendtgørelsen § 17, stk. 2](#) bevarer en tredjelandstatsborger sin opholdsret ved skilsmisse, hvis én af fire betingelser er opfyldt: at ægteskabet ved begyndelsen af proceduren har varet mindst 3 år, heraf mindst 1 år i Danmark (nr. 1); at forældremyndigheden er overdraget til den pågældende (nr. 2); at der foreligger en særlig vanskelig situation, herunder overgreb, misbrug eller anden overlast i hjemmet (nr. 3); eller at der er ret til samvær med et mindreårigt barn i Danmark (nr. 4). Bestemmelsen gennemfører [opholdsdirektivets artikel 13, stk. 2](#). Bevaret opholdsret er efter [§ 17, stk. 3](#) betinget af, at den pågældende er arbejdstager, selvstændig eller råder over tilstrækkelige midler.

Den dobbelte betingelse. Nævnet – og domstolene – anvender en dobbelt test:

- Hvornår begyndte skilsmisseproceduren?** Højesteret afgjorde spørgsmålet i [BS-57054/2023-HJR \(U.2024.4581H\)](#). Ægteskabet var indgået 18. oktober 2014, separation ved dom 2. marts 2017, skilsmisseansøgning til Statsforvaltningen 16. august 2017, og indbringelse for byretten 31. oktober 2017. Højesteret fastslog med henvisning til EU-Domstolens praksis:

EU-Domstolen har i flere sager lagt til grund, at proceduren til skilsmisse anses for indledt, når en af parterne har indgivet en begæring om skilsmisse.

Da skilsmisseansøgning efter [ægteskabsloven § 37, stk. 2](#) obligatorisk skulle indgives til Statsforvaltningen (nu Familieretshuset), var skæringstidspunktet 16. august 2017 – og ægteskabet havde da varet under 3 år. Opholdsretten var mistet. Højesteret henviste til præmis 47 og 64 i sag [C-218/14 \(Singh m.fl.\)](#) og præmis 22, 31 og 45 i sag [C-930/19 \(X mod État belge\)](#). Landsrettens dom i [BS-40959/2021-OLR](#) blev dermed stadfæstet.

- Opholdt unionsborgeren sig stadig i Danmark på det tidspunkt?** Dette er den anden – og ofte fatale – betingelse. Østre Landsret sammenfattede den i [BS-46560/2023-OLR](#):

En tredjelandstatsborgers ægtefælle skal opholde sig i værtsmedlemsstaten indtil den dato, hvor proceduren til skilsmisse påbegyndes, for at tredjelandstatsborgeren kan gøre gældende, at den pågældendes ret til ophold bevares på grundlag af direktivets artikel 13, stk. 2, litra a.

I den sag var separationsansøgningen indgivet 29. marts 2017, unionsborgeren udrejste 13. april 2017, og skilsmisseansøgningen blev først indgivet 11. oktober 2017. Appellanten gjorde gældende, at separationen var et integreret og nødvendigt skridt af hensyn til pakistansk lovgivning, og at ægtefællen kun udrejste for at efterleve separationsbetingelsen om ophævet fælles bopæl. Landsretten afviste dette: de konkrete omstændigheder – herunder hensynet til pakistansk lovgivning – kunne ikke føre til et andet resultat. Landsretten afviste også, at samtaler med Statsforvaltningen, hvor appellanten efter det oplyste var blevet vejledt

om blot at afvente og søge permanent ophold efter 5 år, kunne føre til en anden vurdering. Byretten var nået samme resultat i [BS-9709/2021-KBH](#).

Nævnets egen anvendelse. Udlændingenævnet havde forudset dette resultat. I [afgørelsen af 15. maj 2023](#) citerede nævnet Singh-dommen direkte:

»Hvis unionsborgeren er udrejst af værtsmedlemsstaten inden proceduren til skilsmisse er begyndt, kan en tredjelandstatsborger ikke bevare sin ret til ophold i værtsstaten.«

Den vigtige undtagelse: litra c. Både landsretten og EU-Domstolen understreger, at der gælder en ANDEN retsstilling ved [§ 17, stk. 2, nr. 3](#) (særlig vanskelig situation, herunder vold i hjemmet), svarende til direktivets artikel 13, stk. 2, litra c. I sag [C-930/19](#) præciserede Store Afdeling, at skilsmisseproceduren i disse tilfælde kan indledes EFTER ægtefællens udrejse, når det sker inden for en rimelig frist – samtidig med at Domstolen fastholdt gyldigheden af forsørgelseskravet i artikel 13, stk. 2, i lyset af [Chartrets artikel 20](#). I sag [C-115/15 \(NA\)](#) fik moderen dog opholdsret ad anden vej – via børnenes uddannelsesret, hvilket svarer til princippet i [EU-opholdsbekendtgørelsen § 16, stk. 3](#), hvorefter den forælder, der faktisk tager sig af et uddannelsessøgende barn, uanset nationalitet har ret til ophold sammen med barnet.

Forsørgelseskravet efter skilsmissen. Selv når bevarelsesbetingelsen er opfyldt, falder retten bort, hvis [§ 17, stk. 3](#) ikke er opfyldt. I [Udlændingenævnets afgørelse af 5. februar 2025](#) stadfæstede nævnet ophør af opholdsretten for en tredjelandstatsborger skilt i november 2022, netop fordi selvforsørgelsen ikke var dokumenteret.

LOV

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 16, stk. 3](#)
[EU-opholdsbekendtgørelsen § 17, stk. 2, 3](#)
[Ægteskabsloven § 37, stk. 2](#)

PRAKSIS

Højesteret · Fastlæggelse af tidspunktet for skilsmisseprocedurens begyndelse i forhold til bevarelse af EU-opholdsret	14.08.2024
EU-Domstolen · Tredjelandstatsborgeres opholdsret ved skilsmisse og vold i hjemmet – gyldigheden af direktiv 2004/38 i forhold til ligebehandling	02.09.2021
EU-Domstolen · Opholdsret for tredjelandstatsborger efter skilsmisse og vold i hjemmet: Betydningen af unionsborgerens udrejse og børns uddannelsesret (Sag C-115/15, NA)	29.06.2016
Landsretten · Ophør af afledt opholdsret efter EU-regler: Fortolkning af 'begyndelsen af proceduren til skilsmisse' og unionsborgerens udrejse	13.03.2025
Landsretten · Afgørelse om opholdsret efter skilsmisse; fortolkning af tidspunktet for skilsmisseprocedurens begyndelse	31.10.2023
Byretten · Ophør af afledt opholdsret efter EU-retten: Tredjelandsborgers opnåede ikke tidsbegrænset ophold efter skilsmisse fra unionsborger, da opholdet ophørte før femårsperioden	20.09.2023
Udlændingenævnet · Stadfæstelse af ophør af EU-opholdsret for tredjelandstatsborger efter skilsmisse grundet manglende bevis for selvforsørgelse	05.02.2025
Udlændingenævnet · Afslag på tidsbegrænset opholdsret som følge af unionsborgers udrejse og ophør af afledt opholdsgrundlag	15.05.2023

§ 7 Tilbagevenden af danske statsborgere efter fri bevægelighed – § 1, stk. 3, og »naturlig forlængelse«

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 1, stk. 3](#) udstrækker EU-reglerne til familiemedlemmer til danske statsborgere, der vender hjem efter at have udøvet fri bevægelighed, »hvorunder parterne har opbygget eller konsolideret et fælles familieliv«. Det er den danske kodificering af Singh/Eind/O og B-praksis.

Kravet om reelt og faktisk ophold. Udlændingenævnet prøver intensivt, om den danske statsborger overhovedet har haft et reelt ophold i den anden medlemsstat. I [Udlændingenævnets afgørelse af 25. februar 2025](#) var et ophold i Polen på under fire måneder – hvor den danske statsborger beholdt sin danske bopælsadresse og ikke fremlagde dokumentation for faste udgifter – ikke et »reelt og faktisk ophold«, der kunne begrunde afledt opholdsret.

Tidsmæssig kontinuitet kan bevares. Nævnet er dog ikke formalistisk, når familielivet er solidt konsolideret. I [Udlændingenævnets afgørelse af 25. januar 2022](#) omgjorde nævnet SIRI's afslag til en canadisk ægtefælle, selv om familien efter syv års ophold i Italien havde tilbragt 18 måneder i et tredjeland. Nævnet lagde vægt på, at den danske statsborger under hele udstationeringen var ansat og udsendt af sin italienske arbejdsgiver, at familielivet aldrig var afbrudt, og at Covid-19-pandemien var en legitim årsag til at rejse direkte til Danmark frem for tilbage til Italien.

»Naturlig forlængelse« – Altiner-linjen. Spørgsmålet om tidsforskydning mellem unionsborgerens hjemkomst og familiemedlemmets indrejse blev afgjort af Østre Landsret i [BS-2437/2016-OLR](#) efter præjudiciel forelæggelse, som gav dommen i sag [C-230/17 \(Altiner\)](#). Domstolen udtalte:

Den omstændighed, at ansøgningen om opholdskort ikke er blevet indgivet »i naturlig forlængelse« af unionsborgerens tilbagevenden, udgør derfor et relevant forhold, som uden i sig selv at være afgørende kan lægges til grund af den pågældende unionsborgers oprindelsesland for inden for rammerne af en samlet vurdering at fastslå, at der ikke foreligger nogen forbindelse mellem denne ansøgning og unionsborgerens forudgående udøvelse af sin ret til fri bevægelighed.

Landsretten fandt, at forvaltningen havde foretaget netop den samlede vurdering: myndigheden havde ikke alene lagt vægt på tidsforskydningen på 8-9 måneder, men også på fraværet af arbejds-, uddannelses- eller helbredsmæssige grunde til udskydelsen, og på at moren med fuld forældremyndighed havde udskudt sit samtykke uden nærmere begrundelse. Landsretten fandt ikke grundlag for at tilsidesætte skønnet. Retten i Randers havde tidligere behandlet en beslægtet problemstilling i [BS-1258/2010-RAN](#).

Forsørgelseskravet ved hjemkomst. Selv når den frie bevægelighed er udøvet, kan forsørgelseskravet i [§ 34](#) blokere. I [Udlændingenævnets afgørelse af 10. januar 2024](#) fik en amerikansk ægtefælle afslag, fordi den danske statsborger ikke opfyldte forsørgelseskravet ved indreisen. Efter [§ 34, stk. 1](#) er kravet altid opfyldt, hvis der rådes over midler svarende til summen af ydelser efter [§ 22, stk. 2](#), og [§ 34](#) i lov om aktiv socialpolitik; efter [§ 34, stk. 2](#) medregnes indtægter finansieret af danske offentlige tilskud ikke, medmindre der er tale om arbejdsløshedsdagpenge eller ydelser, der er udtryk for tilknytning til arbejdsmarkedet. Efter [§ 34, stk. 3](#) kan både SIRI og Udlændingenævnet anmode bopælskommunen om en udtalelse om rådighedsbeløbet.

Nødvendighedskravet ved grænsearbejde. I [BS-3566/2022-LYN](#) stadfæstede Retten i Lyngby Udlændingenævnets afgørelse over for en colombiansk ægtefælle til en dansk forsker med regelmæssige rejser til andre EU-lande. Retten fandt, at den allerede meddelte nationale opholdstilladelse efter [udlændingeloven § 9, stk. 1, nr. 1](#) ikke havde afskrækket ægtefællen fra at udøve fri bevægelighed, og at en EU-opholdsret derfor ikke var nødvendig. Sagsøgeren blev pålagt 50.000 kr. i sagsomkostninger.

Udlændingeloven § 9, stk. 1

PRAKSIS	Landsretten · Sag om afslag på EU-opholdskort grundet manglende tidsmæssig sammenhæng med unionsborgers tilbagevenden	27.06.2019
	Byretten · Afslag på EU-opholdsret for ægtefælle til dansk statsborger med grænseoverskridende arbejde	03.10.2023
	Byretten · Afgørelse om afslag på familiesammenføring efter EU-reglerne	30.06.2011
	Udlændingenævnet · Afslag på afledt opholdsret til familiemedlem grundet manglende dokumentation for reelt ophold i en anden medlemsstat	25.02.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til ægtefælle da den danske statsborger ikke opfyldte forsørgelseskravet efter hjemkomst	10.01.2024
	Udlændingenævnet · Ret til EU-familiesammenføring bevaret trods midlertidigt ophold i tredjeland efter arbejde i Italien	25.01.2022

§ 8 Afledt opholdsret efter TEUF artikel 20 – Zambrano-sagerne og afhængighedsforholdet

Ved siden af opholdsdirektivet står den traktatbaserede opholdsret efter [TEUF artikel 20](#), som Udlændingenævnet anvender i sager, hvor et mindreårigt dansk (og dermed unions-) barn ellers ville blive tvunget til at forlade Unionens område. Disse sager afgøres formelt efter [udlændingeloven § 9 c, stk. 1](#), men det materielle kriterium er EU-retligt.

Grundkriteriet. Udlændingenævnet lagde linjen tidligt i [afgørelsen af 8. februar 2018 om en filippinsk mor](#). Nævnet omgjorde afslaget under henvisning til [C-34/09 \(Ruiz Zambrano\)](#) og [C-133/15 \(Chavez-Vilchez\)](#) og lagde afgørende vægt på, at moren var eneforsørger, og at den danske far aldrig havde haft kontakt med barnet og ikke ønskede en relation. Konsekvensen af et afslag ville uundgåeligt være, at barnet skulle forlade Unionen.

Formodningsreglen for mindreårige. Efter EU-Domstolens dom i de forenede sager [C-451/19 og C-532/19 \(XU og QP\)](#) gælder der en formodning for et kvalificeret afhængighedsforhold mellem et mindreårigt unionsborgerbarn og dets tredjelandsforældre. Domstolen fastslog samtidig, at et automatisk afslag alene begrundet i utilstrækkelige økonomiske midler kan krænke unionsborgerskabets effektive virkning – og at en national samlivspligt mellem VOKSNE ikke i sig selv skaber et afhængighedsforhold, jf. tillige sag [C-836/18 \(RH\)](#).

Udlændingenævnet anvender formodningsreglen direkte. I [afgørelsen af 18. februar 2025 om en syrisk far](#) omgjorde nævnet Udlændingestyrelsens afslag til en far med ophold i Tyrkiet, hvis to børn på 3 og 2 år er danske statsborgere, netop under henvisning til formodningsreglen i [C-133/15](#), [C-451/19](#) og [C-532/19](#). Og i [afgørelsen af 20. september 2024](#) fandt nævnet, at en marokkansk mors opholdstilladelse IKKE var bortfaldet efter [udlændingeloven § 17, stk. 1](#), fordi afhængighedsforholdet til hendes to danske børn (10 og 6 år) begrundede en afledt opholdsret efter TEUF artikel 20.

Hvornår nævnet afviser. To afgrænsninger går igen:

- **Alternativt opholdsgrundlag i et andet EU-land.** I [afgørelsen af 18. februar 2025 om en irakisk forælder](#) var afslaget begrundet i, at ansøgeren havde gyldig flygtningeopholdstilladelse i Italien frem til april 2028 – barnet ville derfor ikke være nødsaget til at forlade Unionens område, da familielivet kunne udøves samlet i Italien.
- **Eksisterende dansk opholdstilladelse.** I [afgørelsen af 22. januar 2025 \(FAM/2024/46\)](#) blev en pakistansk statsborger nægtet ophold efter TEUF artikel 20, fordi han allerede havde en gyldig opholdstilladelse

efter [udlændingeloven § 9 m](#). Dette svarer til EU-Domstolens synspunkt i sag [C-115/15](#) om, at Zambrano-doktrinen er subsidieret i forhold til afledt opholdsret efter sekundær EU-ret.

Domstolenes parallelle linje. Højesteret behandlede TEUF artikel 20 i [sag 11/2024](#) (også refereret som [AM2024.09.04H](#)). En enig Højesteret fandt, at en statsløs palæstinenser på tålt ophold kunne aflede opholdsret efter TEUF artikel 20 på grund af et formodet kvalificeret afhængighedsforhold til sine tre mindreårige danske børn, og et flertal (4-1) fandt, at dette udgjorde en »ganske særlig grund« efter [udlændingeloven § 50](#) til at fravige fristerne for domstolsprøvelse af to ældre udvisningsdomme. Sagen blev hjemvist til Vestre Landsret, som forinden havde afvist anmodningen i [SS-1780/2023-VLR](#) med den begrundelse, at der ikke forelå en aktuel situation, hvor børnene ville være tvunget til at forlade EU, da udsendelse fortsat ikke var mulig. Også byretterne anvender doktrinen: i [SS-6031/2025-ARH](#) frifandt et flertal i Retten i Aarhus en terrordømt kvinde for udvisning, fordi udvisning ville tvinge hendes 9-årige danske søn ud af EU-territoriet, og der ikke forelå et ekstraordinært tilfælde i EU-rettens forstand.

Det skal bemærkes, at udvisning af EU-borgere ved kriminalitet efter [udlændingeloven § 26 b](#) behandles i [udvisning-ved-straf](#), og at national ægtefælle- og børnesammenføring efter [§§ 9 og 9 c](#) behandles i [familiesammenføring](#).

LOV	Udlændingeloven § 9c, stk. 1	Udlændingeloven § 9m	Udlændingeloven § 17, stk. 1
	Udlændingeloven § 50, stk. 1		
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets kendelse om afledt opholdsret for forældre på tålt ophold med danske børn		04.09.2024
	Højesteret · Højesterets kendelse om prøvelse af udvisning for statsløs på tålt ophold med EU-retlig afledt opholdsret		04.09.2024
	EU-Domstolen · Unionsborgerskab og afledt opholdsret: Afslag på familiesammenføring baseret på økonomiske krav og betydningen af afhængighedsforhold		05.05.2022
	EU-Domstolen · Unionsborgerskab og afledt opholdsret for ægtefæller til statiske unionsborgere: Kravet om tilstrækkelige midler og betydningen af ægteskabelige bopælspligter		27.02.2020
	EU-Domstolen · Opholdsret for tredjelandsstatsborger efter skilsmisse og vold i hjemmet: Betydningen af unionsborgerens udrejse og børns uddannelsesret (Sag C-115/15, NA)		29.06.2016
	Landsretten · Vestre Landsret afviser ophævelse af udvisning for mand på tålt ophold trods familiemæssige bånd og børn i Danmark		27.11.2023
	Byretten · Byretsdom: Kvinde idømt 5 års fængsel for hverving, træning og fremme af IS-terrorvirksomhed i Syrien 2014-2019 – frifundet for udvisning efter TEUF artikel 20		30.01.2026
	Udlændingenævnet · Omgørelse af afslag på opholdstilladelse til syrisk far baseret på afledt opholdsret for danske børn		18.02.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på afledt opholdsret til irakisk forælder med gyldig opholdstilladelse i Italien		18.02.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på familiesammenføring efter TEUF artikel 20 som følge af ansøgerens eksisterende opholdstilladelse		22.01.2025
	Udlændingenævnet · Bevarelse af opholdstilladelse for mor til danske børn efter EU-retlige principper om unionsborgerskab		20.09.2024
	Udlændingenævnet · Opholdstilladelse til filippinsk moder som eneforsørger for dansk barn efter EU-retlige principper		08.02.2018

Misbrug, proformaægteskab og udstationering: nævnets

§ 9 bevisvurdering efter §§ 35 og 8, stk. 2

EU-opholdsbekendtgørelsen § 35 giver hjemmel til at nægte og bringe opholdsret til ophør ved misbrug af rettigheder eller svig, »herunder i kraft af et proformaægteskab«. Bestemmelsen rammer både tidsbegrænset (stk. 2) og tidsubegrænset opholdsret (stk. 3).

Proformaægteskaber. Udlændingenævnet stadfæstede tre proforma-afslag samme dag, 26. marts 2024, hvilket giver et godt billede af bevistemaerne:

Afgørelse	Konstellation	Nævnets bevisvurdering
Ghanesisk/italiensk par	Ægtefælle til italiensk statsborger	Manipuleret billedmateriale og overfladisk korrespondance
Tyrkisk/bulgarsk par (EU/2023/104)	Ægtefælle til bulgarsk statsborger	Manglende dokumentation for reelt samliv
Ghanesisk/svensk par	Ægtefælle til svensk statsborger	Misbrugsformodning; EMRK-anbringende afvist

Proformavurderingen slår også igennem på et senere tidspunkt: i [afgørelsen af 5. september 2024](#) fastslog nævnet efter § 35, stk. 2, at en tyrkisk statsborgers opholdsret som familiemedlem **aldrig havde været opfyldt**, uanset at EU-opholdskortet var udstedt i juni 2017, og afslog samtidig tidsubegrænset opholdsret.

Udstationerede tredjelandstatsborgere. § 8, stk. 2 giver opholdsret til tredjelandstatsborgere, der er udstationeret som led i fri udveksling af tjenesteydelser, og § 25 opregner den dokumentation, der skal forevises: gyldigt pas, fast beskæftigelse hos en tjenesteyder etableret i EU/EØS/Schweiz, dokumentation for arbejdet i Danmark, for opholds- og arbejdsret i etableringslandet og for muligheden for at vende tilbage. Nævnets praksis er striks:

- I [afgørelsen af 1. marts 2023 om en ukrainsk chauffør](#) konstaterede nævnet uoverensstemmelser mellem udstationeringspapirer og de faktiske forhold ved politiets kontrol (arbejde for virksomheder uden dokumenteret link til den polske arbejdsgiver, lønvilkår der ikke afspejlede kontrakten, og modstridende varighedsangivelser i RUT-registret og forklaringen). Nævnet konkluderede, at der ikke var tale om reel udstationering, men om misbrug efter § 35, stk. 1.
- I [afgørelsen af 1. marts 2023 om en serbisk rørmonter](#) afviste nævnet, at en tysk »Werkvertrag« mellem et østrigsk og et slovensk selskab kunne dokumentere en aftale, hvor den danske modtagervirksomhed var part – og fastslog samtidig, at manglende oversættelse af den slovenske ansættelseskontrakt betød, at ansættelsesvilkårene ikke kunne vurderes.
- I [afgørelserne af 23. marts 2024 og 17. april 2024](#) blev arrangementer med vikar- og arbejdsformidling kvalificeret som ren udleje af arbejdskraft – ikke udstationering omfattet af tjenesteydelsesfriheden.

EU-Domstolen har i sag [C-540/22](#) bekræftet, at der IKKE gælder nogen automatisk afledt opholdsret for udstationerede tredjelandstatsborgere, og at et krav om opholdstilladelse kan være foreneligt med tjenesteydelsesfriheden, hvis det er proportionalt.

Procesgarantier ved ophør. Selv ved misbrug gælder direktivets proceduremæssige garantier. I sag [C-94/18 \(Chenchoolia\)](#) fastslog EU-Domstolen, at direktivets artikel 15 finder anvendelse, når en udsendelse begrundes i ophør af opholdsret, og at en sådan afgørelse ALDRIG må ledsages af et indrejseforbud. I sag [C-719/19 \(FS\)](#) præciserede Store Afdeling, at en udsendelsesafgørelse først er gennemført, når unionsborgeren reelt og faktisk har bragt sit ophold til ophør – fysisk udrejse er ikke nok. Dette svarer til afbrydelsesreglen i [EU-opholdsbekendtgørelsen § 18, stk. 5](#), hvorefter opholdsperioden anses for afbrudt ved en gennemført udsendelsesafgørelse.

LOV	EU-opholdsbekendtgørelsen § 8, stk. 2	EU-opholdsbekendtgørelsen § 18, stk. 5
	EU-opholdsbekendtgørelsen § 25	EU-opholdsbekendtgørelsen § 35, stk. 1-3
PRAKSIS	EU-Domstolen · Gennemførelse af udsendelsesafgørelser for unionsborgere: Krav om reelt ophør af ophold frem for blot fysisk udrejse 22.06.2021 EU-Domstolen · Udsendelse af familiemedlemmer til unionsborgere efter ophør af opholdsret: Anvendelse af proceduremæssige garantier i direktiv 2004/38 10.09.2019 Udlændingenævnet · Afslag på tidsubegrænset ophold og ophør af EU-opholdsret grundet konstateret proformaægteskab 05.09.2024 Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til udstationeret tredjelandstatsborger grundet vurdering af udleje af arbejdskraft 17.04.2024 Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til ghanesisk ægtefælle grundet mistanke om proformaægteskab og misbrug af reglerne 26.03.2024 Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort grundet proformaægteskab og manglende dokumentation for reelt samliv 26.03.2024 Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til ægtefælle på grund af vurdering om proformaægteskab 26.03.2024 Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort: Udstationering af tredjelandstatsborger blev betragtet som ren udleje af arbejdskraft 23.03.2024 Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdskort til ukrainsk statsborger grundet manglende bevis for reel udstationering og mistanke om misbrug 01.03.2023 Udlændingenævnet · Krav til dokumentation og kontrakter ved ansøgning om EU-opholdskort som udstationeret 01.03.2023	

Dokumentations- og beviskrav: hvem bærer bevisbyrden ved

§ 10 Udlændingenævnet

Tværgående for hele nævnets EU-praksis gælder, at **bevisbyrden for opholdsrettens materielle betingelser påhviler ansøgeren**. Det er samtidig den enkeltfaktor, der oftest afgør sagerne.

Nævnets typiske afvisningsgrunde:

- **Ikke-personhenførbare pengeoverførsler.** Kontanter sendt »via bekendte« uden kvitteringer for beløb og modtagelse godtgør ikke forsørgelse, jf. [afgørelsen af 20. oktober 2022](#) og [EU/2024/121](#).
- **Manglende oversættelse.** Dokumenter, der ikke er oversat til dansk eller engelsk efter anmodning, indgår ikke i vurderingen, jf. [afgørelsen af 1. marts 2023 om den serbiske rørmontør](#).
- **Identitets- og statsborgerskabsdokumentation.** Et fremmedpas uden nationalitetsangivelse er ikke tilstrækkeligt, jf. [afgørelsen af 13. februar 2020](#).
-

Manglende dokumentation for faste udgifter i opholdslandet. Bibeholdt dansk bopælsadresse og fravær af dokumenterede faste udgifter taler afgørende imod et reelt ophold i en anden medlemsstat, jf. [afgørelsen af 25. februar 2025](#).

Nævnets modvægt: krav til myndighedens bevisførelse. Bevisbyrdefordelingen er ikke ensidig. Når SIRI påberåber sig svig eller misbrug, kræver nævnet, at styrelsen har et forsvarligt grundlag. I [afgørelsen af 21. december 2022 om et kinesisk kokkebevis](#) hjemviste nævnet, fordi SIRI alene havde baseret svigskonklusionen på, at beviset ikke kunne findes i en national database – nævnet krævede en konkret ægthedsvurdering af det fysiske dokument. Tilsvarende i [afgørelsen af 31. august 2023](#), hvor nævnet fandt, at manglende erindring om antallet af eksaminatorer otte måneder efter en prøve ikke kunne bære en konklusion om forfalskning, når dokumenterne i øvrigt var verificeret. Og i [afgørelsen af 13. september 2023](#) svækkede et interviewreferat, der ikke var læst op for ansøgeren, referatets bevisværdi. Selv om disse tre sager formelt er erhvervssager efter udlændingeloven, illustrerer de nævnets generelle standard for, hvornår en myndigheds bevisgrundlag er utilstrækkeligt.

Proportionalitet i sanktionen. Samme tilgang ses i [afgørelsen af 11. september 2024 om au pair-karensregistrering](#), hvor nævnet ophævede en toårig karensregistrering for fire dages manglende lommepenge, fordi indgrebet stod i urimeligt forhold til forholdet, og SIRI ikke havde løftet bevisbyrden for misbrug.

Vejledningspligten. Området har en særlig forvaltningsretlig forhistorie: Folketingets Ombudsmand undersøgte i 2008-2009 [udlændingemyndighedernes vejledning om familiesammenføring efter EU-retten](#) efter påstande om, at danske statsborgere i årevis ikke var blevet vejledt om muligheden for familiesammenføring efter reglerne om fri bevægelighed. Ombudsmanden behandlede parallelt [integrationsministerens skriftlige vejledning af en borger om EU-reglerne](#). Vejledningsspørgsmålet vender tilbage i domspraksis: i [BS-46560/2023-OLR](#) gjorde appellanten gældende, at Statsforvaltningen havde vejledt ham om blot at afvente skilsmissen og søge permanent ophold efter 5 år – men landsretten fandt ikke, at dette kunne føre til en anden vurdering af opholdsretten.

LOV

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 1, stk. 3](#)[EU-opholdsbekendtgørelsen § 24, stk. 2](#)[EU-opholdsbekendtgørelsen § 26, stk. 4](#)

PRAKSIS	Landsretten · Ophør af afledt opholdsret efter EU-regler: Fortolkning af 'begyndelsen af proceduren til skilsmisse' og unionsborgerens udrejse	13.03.2025
	Udlændingenævnet · Stadfæstelse af afslag på EU-opholdsret til indisk mor grundet utilstrækkelig dokumentation for forsørgelse og plejebehov	10.04.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på afledt opholdsret til familiemedlem grundet manglende dokumentation for reelt ophold i en anden medlemsstat	25.02.2025
	Udlændingenævnet · Krav til dokumentation og kontrakter ved ansøgning om EU-opholdskort som udstationeret	01.03.2023
	Udlændingenævnet · Afslag på opholdskort som medfølgende familiemedlem til unionsborger trods påstand om forsørgelsesbehov og svigtende helbred	20.10.2022
	Udlændingenævnet · Afslag på EU-opholdsret som arbejdstager grundet manglende dokumentation for statsborgerskab	13.02.2020

Sammenhængen med domstolspraksis: fra Udlændingenævnet til

§ 11 Højesteret og EU-Domstolen

EU-opholdsretssagerne er blandt de udlændingeretlige sagstyper, der oftest indbringes for domstolene efter [grundloven § 63](#), og forløbet er instruktivt.

Instansforløbet i skilsmisseporet:

Instans	Afgørelse	Resultat
Udlændingenævnet	Afgørelse af 17. november 2020 / 17. februar 2021	Opholdsret ophørt
Byretten	BS-9709/2021-KBH (20. september 2023)	Nævnet frifundet
Østre Landsret	BS-40959/2021-OLR (31. oktober 2023)	Stadfæstelse
Højesteret	BS-57054/2023-HJR / U.2024.4581H (14. august 2024)	Stadfæstelse
Østre Landsret	BS-46560/2023-OLR (13. marts 2025)	Stadfæstelse, U.2024.4581H fulgt

Domstolene har på intet punkt korrigeret Udlændingenævnets fortolkning i dette spor. Tværtimod har Højesteret kodificeret nævnets linje, og Østre Landsret har derefter afvist at fravige den, selv i en sag med et faktum (separation som EU-retligt integreret skridt af hensyn til pakistansk ret), som Højesteret ikke havde taget stilling til.

Præjudiciel forelæggelse. Danske domstole har forelagt spørgsmål for EU-Domstolen efter [TEUF artikel 267](#) på området – [BS-2437/2016-OLR](#) gav sag C-230/17 (Altiner). Men efter U.2024.4581H er tærsklen høj: i [BS-46560/2023-OLR](#) afviste landsretten en subsidiaer forelæggelsesanmodning med den begrundelse, at der – navnlig efter Højesterets dom og de deri citerede EU-domme – ikke var tvivl om forståelsen af artikel 13, stk. 2, litra a. Landsretten fandt tilmed ikke, at sagen rejste EU-retlige spørgsmål af en sådan kompleksitet, at hovedreglen om sagsomkostninger i [retsplejelovent § 312, stk. 3](#) skulle fraviges – appellanten blev pålagt 20.000 kr.

Omkostningsrisikoen. Prøvelsessagerne er reelt omkostningsbelastede for borgeren: 20.000 kr. i landsretten ([BS-46560/2023-OLR](#)) og 50.000 kr. i byretten ([BS-3566/2022-LYN](#)). I Højesteret blev omkostningerne dog i U.2024.4581H pålagt statskassen (25.000 kr. til Udlændingenævnet). I den principielle Altiner-sag ophævede landsretten omkostningerne, netop fordi sagen angik et principielt EU-retligt fortolkningsspørgsmål.

Opsættende virkning under retssagen. Højesteret har i [BS-49769/2021-HJR](#) afvist at tillægge en anke opsættende virkning i en udlændingesag under henvisning til den ugunstige procesprognose og hensynet til effektiv håndhævelse af udrejsepligtige afgørelser – en linje, der understreger betydningen af 7-dages-fristen i [EU-opholdsbekendtgørelsen § 32, stk. 2](#) allerede på klagestadiet.

LOV

[EU-opholdsbekendtgørelsen § 32, stk. 2](#)
[Grundloven § 63, stk. 1](#)
[Retsplejelovent § 312, stk. 3](#)

PRAKSIS	Højesteret · Fastlæggelse af tidspunktet for skilsmisseprocedures begyndelse i forhold til bevarelse af EU-opholdsret	14.08.2024
	Landsretten · Ophør af afledt opholdsret efter EU-regler: Fortolkning af 'begyndelsen af proceduren til skilsmisse' og unionsborgerens udrejse	13.03.2025
	Landsretten · Afgørelse om opholdsret efter skilsmisse; fortolkning af tidspunktet for skilsmiseprocedures begyndelse	31.10.2023
	Landsretten · Sag om afslag på EU-opholdskort grundet manglende tidsmæssig sammenhæng med unionsborgers tilbagevenden	27.06.2019

Byretten · Afslag på EU-opholdsret for ægtefælle til dansk statsborger med grænseoverskridende arbejde	03.10.2023
Byretten · Ophør af afledt opholdsret efter EU-retten: Tredjelandsborger opnåede ikke tidsubegrænset ophold efter skilsmisse fra unionsborger, da opholdet ophørte før femårsperioden	20.09.2023

Sammenfatning: nævnets vurderingsmønster på

§ 12 EU-opholdsretsområdet

Udlændingenævnets praksis efter EU-opholdsbekendtgørelsen er præget af en høj grad af EU-retlig disciplin kombineret med en streng, faktuel orienteret bevisvurdering.

Prøvelseskompetencen er fuld: nævnet efterprøver både faktum, den EU-retlige retsanvendelse og skønnet, og omgør eller hjemviser, når SIRI har anvendt et forkert kriterium (forsørgelseskrav over for en dansk ægtefælle), har oplyst sagen utilstrækkeligt (Steymann-kriterierne, ægthedsvurdering af dokumenter) eller har handlet uproportionalt. Nævnet prøver derimod ikke spørgsmål, der ligger uden for EU-regelsættet – associeringsaftaleret og national familiesammenføring henvises til andre spor.

Den bærende materielle logik er accessoritet. Familiemedlemmets ret følger hovedpersonens, ophører automatisk efter § 29, stk. 1, og opholdskortet er kun konstaterende. Derfor kan en person, der i årevis har haft et gyldigt EU-opholdskort, arbejdet, betalt skat og bestået danskprøver, alligevel få konstateret, at opholdet aldrig var lovligt – og dermed ikke opnå tidsubegrænset ophold efter § 18. Det er dette hårde resultat, domstolene har stadfæstet gennem hele instanssystemet.

De faktorer, der afgør sagerne, er gennemgående:

- Hovedpersonens beskæftigelsesomfang, aflønning og overenskomstdækning
- Rettidig tilmelding til jobcentret ved arbejdsophør
- Nøjagtige datoer: unionsborgerens udrejsedato holdt op mod datoen for skilsmisseansøgningen
- Objektiv, personhenførbare dokumentation for forsørgelse, husstand og plejebehov
- Fælles økonomi eller fælles børn ved fast samlever
- Reelt og faktisk ophold – ikke blot registrering – i den anden medlemsstat
- Ved TEUF artikel 20: om barnet reelt tvinges ud af Unionen, eller om familielivet kan udøves i et andet EU-land

Retsstillingen er under bevægelse. Bekendtgørelse nr. 965 af 30. juni 2025 har med virkning fra 1. juli 2025 ophævet § 37 – den proportionalitetsbestemmelse, som en meget stor del af den refererede nævnspraksis anvender ved siden af opholdsrettens materielle betingelser. Den samlede afvejning af ophold, alder, helbred, integration og tilknytning skal herefter ske efter [udlændingeloven § 26, stk. 1](#), jf. [§ 31, stk. 2](#). Ældre afgørelser skal derfor læses med forbehold for denne ændring – og for at afgørelser fra før oktober 2020 anvender den tidligere bekendtgørelses paragrafnummerering.

Praktiske konsekvenser for klagesagen: klag inden 7 dage, hvis der ønskes opsættende virkning (den almindelige 8-ugers-frist i [udlændingeloven § 46 a, stk. 3](#) er ikke tilstrækkelig hertil); dokumentér hovedpersonens opholdsgrundlag for hele perioden – ikke kun på ansøgningstidspunktet; og sørg for oversættelse af alle fremmedsprogede kontrakter, før nævnet træffer afgørelse.

EU-opholdsbekendtgørelsen § 31, stk. 2	EU-opholdsbekendtgørelsen § 37
Udlændingeloven § 26, stk. 1	Udlændingeloven § 46a, stk. 3

PRAKSIS	Højesteret · Fastlæggelse af tidspunktet for skilsmisseprocedurens begyndelse i forhold til bevarelse af EU-opholdsret	14.08.2024
	Landsretten · Ophør af afledt opholdsret efter EU-regler: Fortolkning af 'begyndelsen af proceduren til skilsmisse' og unionsborgerens udrejse	13.03.2025
	Udlændingenævnet · Ophør af opholdsret som EU-arbejdstager grundet afbrydelse i beskæftigelse og manglende dokumentation for bevarelse af status	26.02.2025
	Udlændingenævnet · Vurdering af arbejdstagerstatus i relation til krav om reel og faktisk beskæftigelse ved usædvanlig lav aflønning	22.02.2025
	Udlændingenævnet · Afslag på tidsubegrænset opholdsret som følge af unionsborgers udrejse og ophør af afledt opholdsgrundlag	15.05.2023
	Udlændingenævnet · Manglende opholdsret for familiemedlem da unionsborgerens betingelser aldrig var opfyldt	05.05.2023

REFERENCE Lovgrundlag		6 paragraffer	
EU-opholdsbekendtgørelsen § 17	stk. 2	EU-opholdsbekendtgørelsen § 18	stk. 3
EU-opholdsbekendtgørelsen § 29	stk. 1	EU-opholdsbekendtgørelsen § 35	stk. 1
Udlændingeloven § 2	stk. 3	Udlændingeloven § 46a	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser		58 afgørelser	
HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		3	
04.09.2024	Højesterets kendelse om prøvelse af udvisning for statsløs på tålt ophold med EU-retlig afledt opholdsret	AM2024.09.04H	
04.09.2024	Højesterets kendelse om afledt opholdsret for forældre på tålt ophold med danske børn	11-2024	
14.08.2024	Fastlæggelse af tidspunktet for skilsmisseprocedurens begyndelse i forhold til bevarelse af EU-opholdsret	bs-57054-2023-hjr	
EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL		9	
15.09.2022	Definition af 'husstand' for unionsborgeres øvrige familiemedlemmer i forbindelse med retten til ophold	C-22/21	
07.09.2022	Tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding ved ophold baseret på unionsborgerskab	C-624/20	
05.05.2022	Unionsborgerskab og afledt opholdsret: Afslag på familiesammenføring baseret på økonomiske krav og betydningen af afhængighedsforhold	C-451/19	
02.09.2021	Tredjelandstatsborgeres opholdsret ved skilsmisse og vold i hjemmet – gyldigheden af direktiv 2004/38 i forhold til ligebehandling	C-930/19	

22.06.2021	Gennemførelse af udsendelsesafgørelser for unionsborgere: Krav om reelt ophør af ophold frem for blot fysisk udrejse	C-719/19
27.02.2020	Unionsborgerskab og afledt opholdsret for ægtefæller til statiske unionsborgere: Kravet om tilstrækkelige midler og betydningen af ægteskabelige bopælspligter	C-836/18
10.09.2019	Udsendelse af familiemedlemmer til unionsborgere efter ophør af opholdsret: Anvendelse af proceduremæssige garantier i direktiv 2004/38	C-94/18
05.06.2018	Anerkendelse af ægteskab mellem personer af samme køn i forbindelse med retten til ophold for familiemedlemmer til unionsborgere	C-673/16
29.06.2016	Opholdsret for tredjelandsstatsborger efter skilsmisse og vold i hjemmet: Betydningen af unionsborgerens udrejse og børns uddannelsesret (Sag C-115/15, NA)	C-115/15

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

4

13.03.2025	Ophør af afledt opholdsret efter EU-regler: Fortolkning af 'begyndelsen af proceduren til skilsmisse' og unionsborgerens udrejse	10238-12020
27.11.2023	Vestre Landsret afviser ophævelse af udvisning for mand på tålt ophold trods familiemæssige bånd og børn i Danmark	6095-7301
31.10.2023	Afgørelse om opholdsret efter skilsmisse; fortolkning af tidspunktet for skilsmisseprocedurens begyndelse	4315-5171
27.06.2019	Sag om afslag på EU-opholdskort grundet manglende tidsmæssig sammenhæng med unionsborgers tilbagevenden	4303-5156

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS

4

30.01.2026	Byretsdom: Kvinde idømt 5 års fængsel for hverving, træning og fremme af IS-terrorvirksomhed i Syrien 2014-2019 – frifundet for udvisning efter TEUF artikel 20	10770-13811
03.10.2023	Afslag på EU-opholdsret for ægtefælle til dansk statsborger med grænseoverskridende arbejde	4697-5650
20.09.2023	Ophør af afledt opholdsret efter EU-retten: Tredjelandsborger opnåede ikke tidsubegrænset ophold efter skilsmisse fra unionsborger, da opholdet ophørte før femårsperioden	10221-11997
30.06.2011	Afgørelse om afslag på familiesammenføring efter EU-reglerne	4595-5518

UDLÆNDINGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

38

10.04.2025	Stadfæstelse af afslag på EU-opholdsret til indisk mor grundet utilstrækkelig dokumentation for forsørgelse og plejebehov	EU/2024/121
10.04.2025	Anerkendelse af familiemæssig tilknytning gennem fælles børn ved ansøgning om EU-opholdsret	EU/2024/126
08.04.2025	Afslag på opholdsret som fast samlever til unionsborger grundet manglende dokumentation for varig tilknytning	EU/2024/115
01.04.2025	Anerkendelse af varigt samlivsforhold efter to års bopæl i udlandet og efterfølgende flytning til Danmark	

26.02.2025	Ophør af opholdsret som EU-arbejdstager grundet afbrydelse i beskæftigelse og manglende dokumentation for bevarelse af status
25.02.2025	Afslag på afledt opholdsret til familiemedlem grundet manglende dokumentation for reelt ophold i en anden medlemsstat
22.02.2025	Vurdering af arbejdstagerstatus i relation til krav om reel og faktisk beskæftigelse ved usædvanlig lav aflønning
20.02.2025	Afslag på EU-opholdskort til niece trods overdraget forældremyndighed og kortvarig fælles bopæl i udlandet
18.02.2025	Afslag på afledt opholdsret til irakisk forælder med gyldig opholdstilladelse i Italien
18.02.2025	Omgørelse af afslag på opholdstilladelse til syrisk far baseret på afledt opholdsret for danske børn
05.02.2025	Stadfæstelse af ophør af EU-opholdsret for tredjelandsstatsborger efter skilsmisse grundet manglende bevis for selvforsørgelse
22.01.2025	Afslag på familiesammenføring efter TEUF artikel 20 som følge af ansøgerens eksisterende opholdstilladelse
20.09.2024	Bevarelse af opholdstilladelse for mor til danske børn efter EU-retlige principper om unionsborgerskab
05.09.2024	Afslag på tidsubegrænset ophold og ophør af EU-opholdsret grundet konstateret proformaægteskab
05.09.2024	Mindreårig EU-statsborgers opholdsret ophørte efter bortfald af samvær med faren og morens manglende opholdsgrundlag
07.06.2024	Afslag på EU-opholdskort til unionsborgers bror grundet manglende bevis for forsørgelse og husstandsfællesskab
17.04.2024	Afslag på EU-opholdskort til udstationeret tredjelandsstatsborger grundet vurdering af udleje af arbejdskraft
26.03.2024	Afslag på EU-opholdskort til ghanesisk ægtefælle grundet mistanke om proformaægteskab og misbrug af reglerne
26.03.2024	Afslag på EU-opholdskort grundet proformaægteskab og manglende dokumentation for reelt samliv
26.03.2024	Afslag på EU-opholdskort til ægtefælle på grund af vurdering om proformaægteskab
23.03.2024	Afslag på EU-opholdskort: Udstationering af tredjelandsstatsborger blev betragtet som ren udleje af arbejdskraft
21.01.2024	Stadfæstelse af afslag på EU-opholdsret til forælder grundet manglende dokumentation for forsørgelse og husstandsfællesskab
10.01.2024	Afslag på EU-opholdskort til ægtefælle da den danske statsborger ikke opfyldte forsørgelseskravet efter hjemkomst
21.12.2023	Afslag på tidsubegrænset opholdsret og ophør af opholdsgrundlag for familiemedlem efter unionsborgers udrejse

17.05.2023	Tyrkisk statsborgers afslag på selvstændig opholdsret grundet manglende oprindeligt opholdsgrundlag for unionsborger
15.05.2023	Afslag på tidsubegrænset opholdsret som følge af unionsborgers udrejse og ophør af afledt opholdsgrundlag
05.05.2023	Manglende opholdsret for familiemedlem da unionsborgerens betingelser aldrig var opfyldt
01.03.2023	Afslag på EU-opholdskort til ukrainsk statsborger grundet manglende bevis for reel udstationering og mistanke om misbrug
01.03.2023	Krav til dokumentation og kontrakter ved ansøgning om EU-opholdskort som udstationeret
20.10.2022	Afslag på opholdskort som medfølgende familiemedlem til unionsborger trods påstand om forsørgelsesbehov og svigtende helbred
25.01.2022	Ret til EU-familiesammenføring bevaret trods midlertidigt ophold i tredjeland efter arbejde i Italien
22.10.2021	Omgørelse af afslag på EU-opholdskort: Gammel straffedom for brandstiftelse udgjorde ikke længere en aktuel trussel mod den offentlige orden
21.07.2021	Tysk statsborgers ret til ophold som selvforsørgende: Omgørelse af afslag grundet forsørgelsespligt over for dansk ægtefælle
14.02.2020	Afslag på EU-opholdsret som arbejdstager på grund af lavt ugentligt timetal
14.02.2020	Hjemvisning af sag om EU-opholdsret for arbejde udført i et religiøst fællesskab
13.02.2020	Afslag på EU-opholdsret som arbejdstager grundet manglende dokumentation for statsborgerskab
15.01.2020	Ophør af EU-opholdsret for unionsborger efter barselsforløb og manglende rettidig jobsøgning
08.02.2018	Opholdstilladelse til filippinsk moder som eneforsørger for dansk barn efter EU-retlige principper